

زکوة

از نیکوهای چیزها را که بدست آورید و از هر آنچه از زمین برای شما بیرون آریم بدهید، دلیل و آیه دیگر برای ایشان سراغ نداریم و این آیه را که دلیل خود گرفته اند یکی از آیات انفاق است و ما در آغاز مقاله ترجمه برخی را نمودیم و شماره آیات با سوره بسیاری از آنها را یاد داشت کردیم با توجه بآنها و نکات زیر دانسته میشود که باید زکوة بهمان سه چیز اختصاص یابد و پاسخ ایشان آشکار میگردد:

۱- انفاق وظیفه اخلاقی و دینی بر هر فرد از مسلمانان است خواه کشوری باشند یا لشکری، پیشه ور باشند یا برزگر، دستور است که همه هر آنچه بتوانند از کمک و باری و نیکوکاری خود داری نمایند لذا آیاتش در سوره های مکی و مدنی هر دو وارد شده ولی زکوة از سال دوم هجرت واجب گردیده که آغاز سازمان های اسلامی میباشد و بمنزله مالیات مستقیمی است که از این جهت آیاتش جز در سوره های مدنی نازل نشده و برای دریافت آن عمال و مأمور اجرا گذاشته شده و هر کس از دادن خود داری نموده و بر او مشرک بشمار گرفتند پس نباید انفاق را با زکوت بهم آمیخت. در قرآن کریم نیز جاذب گردیده آنجاهاست که فرموده:

يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

گذشته از اینکه آیه ای را که دلیل بر عمومیت زکوة در همه چیز دانسته اند نظر بمفهوم جمله و هم نظریشان نزول میرساند کسانی خرماء و دیگر چیزهای پست برای فقراء گزین داشته پروردگار در آیه مذکوره از این کار باز داشته فرماید از آنچه ما بشما میدهیم نیکوتر

و یا کمتر آنرا بدهید خواه آنچه را که اتفاق میکنید زکوة باشد یا صدقات استحبابی دارای اینچنین وصف باشد آیه در مقام بیان این نیست که از همه چیز باید داده شود.

۲ - زکوة بودجه هزینه بینوایان و درماندگان است و مصرف آن را سر بجاقرآن ذکر فرموده: **إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْفَارِسِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ.**

در سراسر کیتی غلات و اغنام اساس خواربار میباشد چیز های دیگر آذوقه عمومی نیست و بارهائی از تجملات زندگانی بشمار میآید و این هزینه نیازمند بیشتری را هم ندارد و غلات و اغنام و نقدین با شرطهایش بودجه زندگانی فقراء را تامین مینماید.

۳ - در هر کشور و زمین کفندم و جو میتوان کشت و کار کرد و کشاورزان رنجی در بهره برداری از آن چیز شخم زدن زمین و افشاندن بذر و درویدن کفندم نمی بینند و نیاز مراقبتی را ندارد با این سودش از همه اقسام فلاحت بیشتر میباشد چیزهای دیگر همانند غلات نیست هر زمینی شایستگی آنها را ندارد و مراقبتی را نیازمند است و هم سودش با غلات برابری نمیکند و جاگزین نمیکرد پس با گرفتن زکوة از خصوص غلات و اغنام نقدین آسایش نهی دستمان فراهم گردیده و رفاه توانگران و کشاورزان رنجبر بزیر نظر گرفته شده است و نمیتوان گفت همه مسلمانان از بهره هائیرا که دست میآوردند زکوة بدهند زیرا اولاً دلیل قطعی از کتاب و سنت بر عمومیت در دست نیست و حقوق مالی و

احکام الهی را باید فقط از قرآن مقدس و گفتار پیغمبر صلوات الله علیه ثابت نمود و هیچ دلیلی نداریم دوم آنکه این اندازه از زکوة هزینه زندگانی فقراء که مصرف آن است تامین میکنند بیشتر گرفتن بیجهت و بیهوده خواهد بود.

سوم نکته اینکه این حق بر عهده دسته ای نهاده شده و برپاره ای از عوائد ملکی تعلق میگیرد شاید این است که بهره برداری از غلات و سود اغنام رنج و تعبی ندارد با این سود و بهره اش بسیار است و اساس خوار بار همگی کشور های جهان میباشد و چون کشاورزان جز اینها عوائد دیگری را دارند و هر گاه دام را در سال یکبار علوفه . علیق دهند زکوة با آنها تعلق نخواهد یافت و بر غلات نیز پس از جدا شدن مؤنه واجب میشود زکوة تقدیر هم بر کسانی ايجاب گردیده که هیچگونه نیازی در دوران سال به زر و سیم خود ندارند و هیچگونه آن را تبدیلی بیکدگرو یا چیز دیگر نمائند لذا این حق ناچیز را از آنها خواسته و هیچ تحمیلی بر آنان ننموده و زکوةش نامیده تا بدانند سبب کامروائی و فزونی مال دادن زکوة خواهد بود و اگر خواهند سعادت و خرمی را بدست آرند و دلها را از رذائل پاک کنند و بر لشکر و سپاه شیطان چیره شوند و کالاهای خود را از آسیب بیچارگان و ناله بینوایان پاکیزه نمایند پس از دادن این حق الهی کوتاهی روا ندارند و سرپیچی نکنند و بدانند که آرامش دلها و خشمکین ناتوانان جز بدادن زکوة نخواهد شد.

این وظیفه برای مسلمانان همیشگی است خواه دارای تشکیلات کشوری باشند یا نباشند برای سازمانهای کشوری و اصلاحات عمومی

نیازمند مالیات مستقیمی نیستند و بودجه بسیار بزرگی از اراضی خراجیه خواهند داشت که بردش هیچکس نهاده نشده و تماس تکلیفی باهیچ فردی ندارد زکوة بمصرف کسانی میرسد که نسبتی با پیغمبر اسلام نداشته و نیاکان آنان به هاشم بن عبد مناف پیوند نشود برای مصرف ذریه رسول اکرم صلی الله علیه و آله که توانائی بردست آوردن معیشت خود نداشته و محترمان هاشمیات که یاره شغلها بدست گرفتن با مقام خاندان رسالت سازش ندارد و هم بودجه معارف اسلامی و علم قرآن و حدیث و تبلیغات دینی مالیات بیست درصد از مازاد هزینه هر مسلمان که بخدمت نامیده میشود مقرر شده در موضوع خمس نیز نظریه فقیهان و شیعه با دیگر فقیهان همچون زکوة موافق نیست و گفته اند برخلاف آنجا از هر بهره و هر سودی پس از وضع مؤنه باید يك پنجم برای مصرف علوم دین مقدس اسلام و ذریه موسی و آورنده دین داده شود استعمال الفاظ مشتقه « غ ن م » در آیات قرآن کریم از سنت و اشعار و کلام عرب گواه بر عمومیت میباشد علاوه بر روایات وارده از خاندان وحی در این باره همگی میرسانند که موضوع خمس و معنی غنیمت هر بهره و سودی را فرا میگیرد و اختصاص بغنائم جنگی ندارد قرآن کریم بروش کتابهای فنی و مولفات نیست تا هر سورهئی بموضوعی اختصاص داشته باشد و دارای فصول و ابوابی باشد تا در هر باب یا فصل از موضوع معینی گفتگو شود لذا نباید آیه خمس را از نظر اینکه در سوره انفال واقع شده و آیات بیشتر آن در باره جنگ میباشد قریب بر اختصاص خمس بغنائم جنگی گرفت.

دوری از شرار

« چون کار بر او متصدی شوی! شرار و زشتکاران را از خود بدوردار چه زشتیها و عیوب ایشان بمو منسوب و پای تو حساب خواهد شد » « سقر اط »